

F. t. L. om Krigsforsikring af privat Indbo.

lignende. Lovforslaget forudsætter denne Forstaaelse af Udtrykket.

Med Hensyn til Udtrykket „Ejer af privat Indbo“ bemærkes, at Forslagets § 10, 2det Stykke, forudsætter, at den, der har købt Indbo paa Afbetaling, i Forhold til denne Lov anses som Ejer, uanset om Afbetalingssælgeren har taget Forbehold om Bevarelse af Ejendomsretten, til Købesummen er fuldt betalt. Pligten til at betale Forsikringsbidrag paahviler saaledes Afbetalingssælgeren, der til Gengæld har Krav paa Erstatningen.

Lovforslaget omfatter ikke Indbo, der hører til Landbrugsejendomme, ligesom Loven om Krigsforsikring af Løsøre ikke omfatter det til Landbrugsejendomme hørende Erhvervsløsøre. Spørgsmaalet om Krigsforsikring af Landbrugets Løsøre og Indbo synes at burde ordnes under eet, idet de paagældende Forsikringsobjekter stort set er udsat for samme Risiko.

Bestemmelsen i § 2, sidste Stk., skyldes alene Ønsket om at simplificere Administrationen af saavel den i nærværende Forslag omhandlede Ordning som Krigsforsikringen af Løsøre.

Til § 4.

Den enkelte Risiko foreslaas maksimeret til 50 000 Kr., idet Overtagelse af Risikoen for særlig kostbare, paa et Sted samlede Indboer synes at ville virke for tyngende for Forbundet og iøvrigt næppe kan siges at være en Samfundsopgave, som det kan forlanges, at praktisk taget alle danske Husstande skal bidrage til. For Indboer, hvis Værdi overstiger 50 000 Kr., er iøvrigt en Forsikring for dette Beløb at opfatte som en Forsikring paa første Risiko (au premier risque) det vil sige, at Erstatningen skal dække Skaden til dennes fulde Beløb indenfor Forsikringssummens Grænser.

Til § 5.

Ligesom efter Loven om Krigsforsikring af Løsøre har man anset det for naturligt, at de enkelte skadelidende — for at spare Forbundet for Behandling af en Masse Smaaskader — selv skal bære en vis Del af Skaden. Selvriskoen foreslaas dog fastsat til kun

3 pCt. af Værdien før Skaden af samtlige den paagældende tilhørende, af Forsikringen omfattede Genstande. Endvidere foreslaas det, at der for Skader under 50 Kr. overhovedet ikke skal ydes Erstatning.

Til § 7.

Fastsættelsen af det Grundlag, efter hvilket Forsikringsbidragene skal beregnes, har været Genstand for nøje Overvejelse. Man er blevet staaende ved den foreslaaede Regel, idet Udvalget har lagt Vægt paa at faa en praktisk let haandterlig Regel, selvom denne maaske vilde kunne kritiseres ud fra forskellige forsikringsmæssige Synspunkter. I det store og hele skønnes den foreslaaede Regel dog at give retfærdige Resultater.

For at formindske Administrationsapparatet foreslaar man, at der ikke skal opkræves Bidrag af Forsikringssummer paa 1 000 Kr. eller derunder.

Maksimum af Forsikringsbidrag foreslaas fastsat til 3 pCt. af den Forsikringssum eller Gennemsnitsforsikringssum, efter hvilken vedkommendes Bidragspligt bestemmes.

De Værdier, der omfattes af Forsikringen, er af Forsikringsselskaberne skønsmæssigt anslaaet til i hvert Fald 2—3 Milliarder Kroner, og et Forsikringsbidrag paa 3 pCt. heraf vil altsaa indbringe 60—90 Mill. Kr.

Til §§ 8 og 11.

Forsikringsbidrag skal først opkræves, og Erstatninger først betales efter Krigens Afslutning. Forsikringsbidrag kan ikke opkræves med mere end $\frac{1}{2}$ pCt. halvaarligt af den Sum, efter hvilken Bidraget bestemmes.

Til § 13.

Da der ikke findes Organisationer, der kan siges naturligt at repræsentere de af denne Lov omfattede forsikredes Interesser, vil det formentlig være naturligt, at der til Medlemmer af Forvaltningsnævnet foruden Repræsentanter for Assurandørsocietetet udpeges Personer, der paa mere almindelig Maade kan siges at repræsentere det offentlige.